

фінансового управління в галузі видатків на надання місцевих суспільних послуг, обмеження місцевого боргу, встановлення персональної відповідальності службовців органів місцевого самоврядування за об'єктивність і достовірність показників у фінансовій і бюджетній сфері, запровадження процедури незалежного аудиту в органах місцевого самоврядування тощо.

Література

1. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Методики формування спроможних територіальних громад» від 8 квітня 2015 р. № 214 — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/214-2015-%D0%BF#n10>.
2. Бюджетний кодекс України. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>.
3. Податковий кодекс України. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.
4. Урядовий портал України. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/officialcategory?cat_id=246396558.
5. Державна цільова програма відновлення та розбудови миру в східних регіонах України (на 2017 — 2020 рр.): Затверджена Постановою Кабінету Міністрів України від 13 грудня 2017 р. № 1071. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npras/pro-zatverdzhennya-derzhavnoyi-cilov>.
6. Аналітична доповідь Національного інституту стратегічних досліджень «Фіскальна безпека України в умовах гібридної війни: виклики, ризики, загрози та напрями реагування. — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/>.
7. Рекомендація Рес (2004) 1 Про фінансове й бюджетне управління на місцевому й регіональному рівнях. Рада Європи. Комітет міністрів (Ухвалено 8 січня 2004 року на 867-му засіданні заступників міністрів) — [Електронний ресурс]. — Режим доступу: [http://coe.kiev.ua/docs/km/r\(2004\)1.htm](http://coe.kiev.ua/docs/km/r(2004)1.htm).

*Анна САБАДОШ**

ПРОБЛЕМИ ВИМІРЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Без реформи публічного управління Україні не зможе зберегти свою державність. Реформа публічного управління є однією з основних для країн, які намагаються подолати кризу. Від ефективності публічної служби безпосередньо залежить рівень життя громадян, якість ведення бізнесу, рівень ВВП та інші економічні показники.

Ефективна публічна служба слугує конкурентною перевагою сучасної держави на глобальному ринку. Один із ключових етапів реформи — підвищення спроможності міністерств, перетворення їх на аналітично-владні центри, що будуть лідерами у впровадженні реформ і підвищать ефективність діяльності Уряду в цілому.

Розвинуті країни давно зрозуміли мотивуючу функцію безперервної системної оцінки ефективності публічного управління. Недовіра до публічних інституцій унеможливує соціально-економічний розвиток країни і суспільства. Вимірювання та оцінювання дій Уряду дає змогу суспільству оцінити рівень задоволення очікувань.

Використовуються показники, які вимірюють різноманітні аспекти впливу публічного управління через політики на суспільство: «Індекс ефективності врядування»

* *САБАДОШ Анна Олександрівна* — к.е.н., доцент кафедри національної економіки та публічного управління, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна, sabadosh@i.ua

(Government Effectiveness Index); «Індекс ефективності економічної політики» (The Economy Politics Annual Index of Economic Efficiency); «Індекс конкурентоспроможності уряду» (Government Competitiveness Index); «Індекс страждань» (Misery Index); «Індекс хмарочосів» (Skyscraper Index); «Індекс ефективності державного управління Мо Ібрагіма» (The Ibrahim Index of African Governance), Міжнародний індекс ефективності державної служби (далі — InCiSE) та інші [5].

Країни, що входять до складу всесвітньої Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), впродовж десятка років використовують цілісну систему критеріїв для оцінки діяльності органів влади, підґрунтя якої на державному рівні складають обов'язкові програми забезпечення їх підтримки. Стосовно Європейських систем управління, то з успіхом застосовуються системи забезпечення та оцінювання якості — TQM (Total Quality Management), SQMS (Scottish Quality Management System), ISO (International Standardization) та інші [4, 5].

Відтак, прагнення України стати повноправним партнером розвинених європейських країн також має супроводжуватися створенням системи оцінки ефективності та якості функціонування органів влади на всіх етапах процесу прийняття та реалізації управлінських рішень як на місцевому, так і на центральному рівнях управління, оскільки за відсутності системної оцінки будь-якої діяльності не можна говорити про її ефективність чи якість надання послуг населенню.

Ефективність публічного управління можна розглядати як сукупність ефективності публічних управлінських рішень, яку в свою чергу можна представити через сукупність показників економічної ефективності (продуктивності), результативності, користності (впливу) і якості (рис. 1).

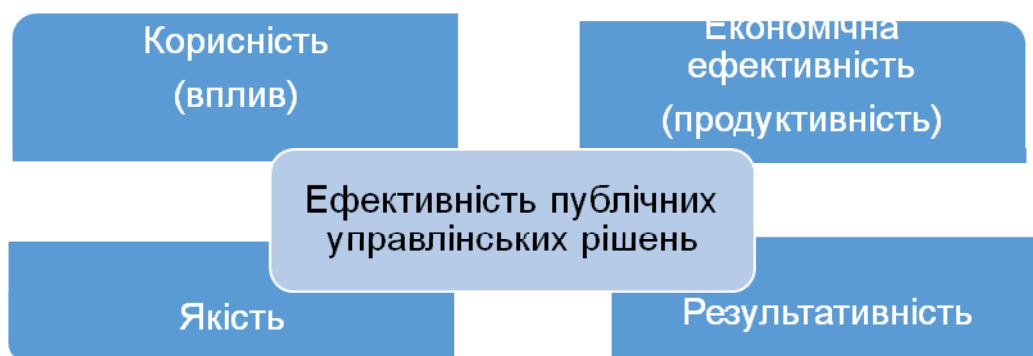

Рис. 1. Складові ефективності публічних управлінських рішень

Аналіз зарубіжних і вітчизняних наукових здобутків показує, що складність таких досліджень пов'язана з відсутністю чітко визначених показників і критеріїв оцінювання ефективності державного управління, а саме усталеної методики, яка б заслуговувала на довіру достовірністю отриманих результатів.

В Україні спроби оцінити діяльність органів публічної влади робилися неодноразово, але зводилися до аналізу кількісних показників [1—3]. Створення збалансованої системи показників ефективності публічного управління на державному та муніципальних рівнях є актуальною проблемою для подальших наукових і практичних досліджень.

Література

1. Реалізація галузевих стратегій розвитку: програмно-цільовий метод: Практичний посібник для розпорядників коштів міських бюджетів (Видання перероблене та оновлене) / Проект «Реформа місцевих бюджетів в Україні», RTI International. — К., 2008. — 123 с.
2. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Деякі питання оцінювання роботи центральних і місцевих органів виконавчої влади щодо залучення інвестицій, здійснення заходів з поліпшення інвестиційного клімату, проведення моніторингу умов інвестиційної діяльності та стану роботи із зверненнями інвесторів» від 18 грудня 2003 року № 779-р: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
3. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції застосування програмно-цільового методу в бюджетному процесі» від 14.09.2002 №538р: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
4. Приходченко Л. Л., к. держ. упр., доцент докторант кафедри державного управління і місцевого самоврядування ОРІДУ НАДУ Щодо складності застосування показників оцінювання ефективності державного управління: теорія і практика <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/db/2009-1/doc/1/07.pdf>.
5. Сучасні вимірники рівня розвитку структурних та інституціональних характеристик національної та глобальної економік: навч.-метод. посіб. / В.В. Козюк [та ін.]; за ред. В.В. Козюка. — 2-ге вид., випр. і доп. — Тернопіль: Вектор, 2015. — 248 с.

*Наталія ФЕДІРКО**

ПОЛІТИКА ІНТЕГРАЦІЇ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В УМОВАХ ВОЄННО-ПОЛІТИЧНОГО КОНФЛІКТУ В УКРАЇНІ

Одним із наслідків загострення суспільно-політичних криз і їх переростання у воєнні конфлікти стає вимушене масове переселення людей, які, рятуючи свої сім'ї, мігрують у пошуках безпечних умов проживання як у межах своєї країни, так і за кордон. Такі міграційні процеси не лише змінюють ринкові умови приймаючої території за рахунок впливу на сфери споживання та працевлаштування, але й формують додаткові виклики для всієї системи публічного управління, яка повинна, з одного боку, забезпечити соціальний захист і швидку інтеграцію біженців, а з іншого, — адаптувати наявні соціально-економічні ресурси регіону до нових потреб.

Інтеграція вимушених мігрантів передбачає їх включення в економічне, суспільне і політичне життя території їх перебування та надає їм можливість брати активну участь у її житті. Процес інтеграції мігрантів у різних інституційному та політичному контекстах дає різні результати. Це демонструють напрацьовані різними країнами моделі інтеграції (табл. 1).

Таблиця 1

Міжкультурні моделі інтеграції вимушених мігрантів

Модель	Ідея	Зміст	Наслідки
<i>Асиміляційна модель</i> (початок ХХ ст. - США, Австралія, Франція)	формування єдиної, етнічно індиферентної нації	максимально можлива відмова мігрантів від рідної культури і повна ідентифікація з новою етнокультурною спільнотою	небажання мігрантів змінюватись, їх вплив на життя членів суспільства-реципієнта; декларовані рівні права і свободи переважно не збігалися із соціальною практикою

* **ФЕДІРКО Наталія Вікторівна** — к.е.н., доцент кафедри національної економіки та публічного управління, ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ, Україна, natalifedirko@gmail.com